

PERQUÈ NO VOLEM SOLUCIONAR EL NOSTRE PROBLEMA?

La nostra democràcia demana dignitat en l'acció pública
01 de febrer de 2010

La resposta és: "Perquè no volem reconèixer tot el que hem estat i estem fent malament".
Una situació suïcida que hem de pagar els ciutadans amb una crisi de mal govern a nivell local, estatal i a escala planetària.

La inversió feta en la construcció desaforada d'habitatges que no necessitàvem i que només eren un vehicle d'especulació i blanqueig de diners **NO ÉS PRODUCTIVA**. Per tant, ara no podem fer retre aquests actius de totxana. Si les inversions haguessin sigut productives podríem crear més riquesa a repartir.

En els països del nostre nivell les inversions productives són les que s'emporten el 80% de les inversions anuals. Molt difícil és justificar aquest criminal desajust sense que no se'ns caigui la cara de vergonya. I encara no reconèixer-ho avui ens porta a una falta greu de governació.

Si no es crea més riquesa no la podem repartir. I per això hem de posar al dia les infraestructures industrials, abaratir el transport de mercaderies urgentment, fent xarxes de trens, i no fer veure que ja s'està fent i parlar de reformes d'horaris, de més higiene en els excusats dels trens de rodalies, d'oblidar la reforma immediata de l'ample de via, a via europea. De fer un pla de recerca real i efectiu, a 30 anys vista, per a tenir un capital intel·lectual de primera línia. Un pla energètic real i compromès. Un pla de control de la qualitat dels serveis públics. I no deixar que els controls de les indústries bàsiques i dels serveis públics siguin tots de fora.

En aquesta selva dels diners i de l'enriquiment ràpid dels pirates, cal restaurar el control que s'ha revelat absolutament necessari. Igualment en els serveis públics cal tenir un Regulador pel seguiment, acurat i continuat, del nivell de qualitat. **NO PODREM TENIR UNA BONA SOCIETAT PRODUCTIVA SENSE UNES INFRAESTRUCTURES IMPECABLES.**

Cal una fiscalitat que avorti l'especulació en articles de primera necessitat com l'habitatge, l'alimentació, l'educació i els serveis públics. L'especulador és un enemic del poble perquè només prop el seu desafortat benefici. També cal castigar als corruptes i sobretot als corruptors. I s'han de controlar, per llei, el finançament dels partits i dels municipis.

La justícia ha de fer informes públics de la seva millora. I no donar espectacles de país sense autoritat moral, ni vergonya col·lectiva.

I sobre tot educar des de la família, l'escola i la pròpia societat (la ciutat educadora, la televisió digne, els comportaments impecables dels polítics i dels administradors públics).

Sabeu que passa: al poble se li ha acabat la paciència i els diners per a mantenir tanta misèria moral i d'engany continu.

Volem una democràcia de veritat i no aquest simulacre tant barroer.

EXIGIM HONESTEDAT I TREBALL DUR DE L'ADMINISTRACIÓ PER reconduir EL TEMA.

I per favor no us distraigueu amb problemes de cinquè ordre. És inútil i perillós.

Gràcies, per escoltar-nos.

Ferran Ycobalzeta i Cibiach, ciutadà i membre de l'ateneu